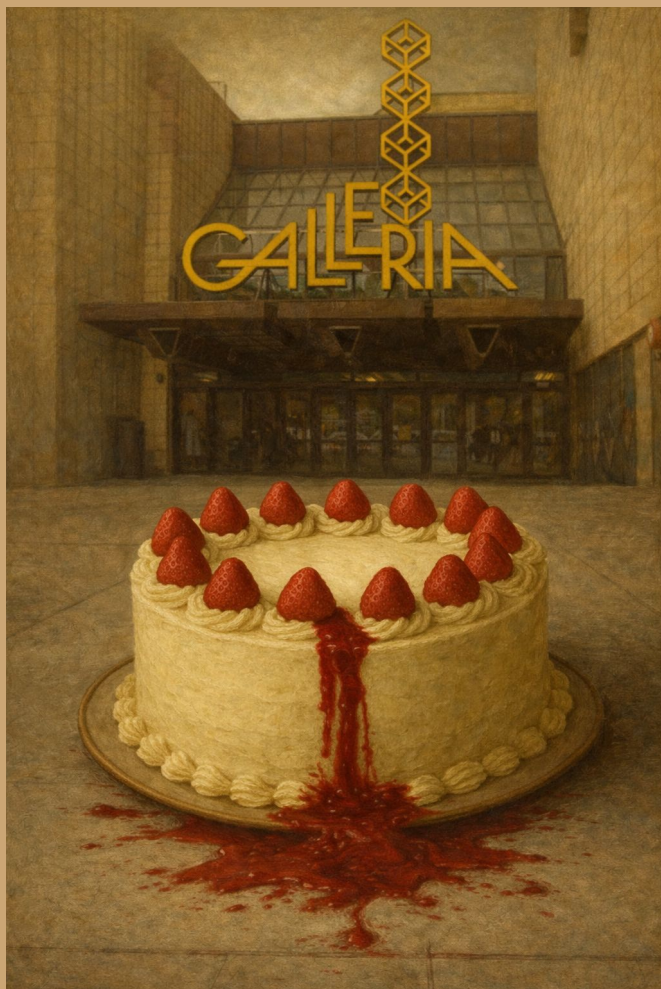

VEREN PERINTÖ

Viktor Kärki

Viktor Kärki

Veren perintö

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Viktor Kärki

Kannen kuva: Tiia Ikonen

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-89-0309-3

Viktor Kärki
Veren perintö
2026
Romaani

1

Espoon Leppävaaran Gallerian kaupakeskus on ollut toiminnassa jo vuodesta 1985, ja myös kauppa on ollut Galleriassa vuodesta 1985 lähtien. Tällä hetkellä ruokakauppa on K-Supermarket Leppävaara, ja kauppiaina kauppias Kärkkäinen. Kauppias Kärkkäisestä on mainittava sen verran, että hän on aina iloinen ja ystävällinen niin kuin hänen henkilökuntansakin.

Kauppa on juuri sopivan kokoinen, sieltä on helppo löytää tuotteet ilman vihikoiraa. Kauppa on myös aina siisti

ja tuotteet tuoreita ja kohtalaisen edullisia.

Vanhuksilla on yleensä tapana käyttää kaupan palveluja hyvin varhain, koska silloin kauppa on lähes tyhjä ja siellä on helppo liikkua, kun käytävillä on tilaa. Ainoastaan iloinen kauppias Kärkkäinen ja muutama hyllyjen täyttäjät on varhain kaupassa. K-Supermarket Lepävaara aukeaa arkisin jo klo 6.00 eli samaan aikaan kuin henkilökunta tulee siivoamaan ja täyttämään hyllyjä. Silloin myös vanhukset ovat hereillä, eli se on juuri oikea aika käydä kaupassa.

*

K-Supermarket Leppävaarassa on käynyt lähes neljäkymmentä vuotta myös hyvin vanha mies Simo Koskela. Kauppa on tosin vaihtanut usein nimeä, niin kuin Simo Koskelan akka ja koirakin on vaihtunut. Nämä ruojat kun ovat kuolla kupsahtaneet vähän turhankin varhain.

Tällä hetkellä itse Simo Koskela ja hänen viimeisin koiransa tuntuivat vetelevän viimeisiään. "Jokaisella on aikansa ja paikkansa", tuumi Koskela itseksensä. Ja olihan Koskela jo reilusti yli yhdeksänkymmentä, ja hänen koiransa vähintäänkin saman verran ihmisen iässä, joten kummakos tuo.

Herra Simo Koskelalla ja hänen Urho koirallaan oli tapana kävellä pikku lenkkejä pitkin päivää aloittaen aamuvarhain aamiaisen jälkeen. Kun he kävellä löntystelivät pitkin tietä hiljalleen,

kukaan ei olisi voinut tietää, kumpi taltutti kumpaa. Niin verkaista oli heidän askelluksensa. No. Toinen pysyi nahkaremmiin toisessa päässä ja askellus oli tasaista, rauhallista ja rytmikästä. Se lienee ollut pääasia. Välillä Urhokoira tosin pysähtyi ja kaivoi innokkaasti maata kantaen löytämiään risuja ja oksanpätkiä.

*

Oli jälleen uusi arkiamu, ja herra Simo Koskela Urho-koirineen marssi Galleriaan ja suoraan K-Supermarket Leppävaaran myymälään. Liikkeessä oli pari hyllyntäyttäjää, muutama tyhjä pahvilaatikko sekä iloinen kauppias Ilkka Kärkkäinen itse. Kauppias tervehti

herra Koskelaa iloisesti ja jatkoi hyllyjen täyttöä. Vanha mies jatkoi matkaa suuntanaan lihatiski. Kauppias Kärkkäinen kiinnitti huomionsa vanhukseen ja ennen kaikkea tämän koiraan.

Kauppias ja vanhus olivat jo aikoja sitten sopineet kaksikon vierailusta kaupassa. Se sallittiin, jos vanhus koirineen käy liikkeessä varhain ja toimittaa ostoksensa pikaisesti ja poistuu saman tien liikkeestä. Näin oli tapahtunut jo kauan, eikä kenelläkään ollut ollut valittamista.

Tällä kertaa kauppias Kärkkäisen suu lokahti auki. Vanhus koirineen oli kadonnut näköpiiristä. Juuri siistityllä lattialla näkyi veripisaroita. Ne jatkuivat siihen suuntaan, mihin vanhus hetki sitten oli mennyt koirineen. Kauppias kiiruhti lyömään myymälän ovet luk-

koon. Hän käski sisällä olevat työntekijät molemmille oville passiin sekä pitämään huolta, ettei niitä avattaisi. Hän lähti seuraamaan veripisaroita ja huomasi, että ne tulivat vanhuksen Urho koiran suussa olevasta kädentyngästä. Kauppias tunsu hikoilevansa, kun hän huomasi, että kädessä oli kuusi sormeä.

Hän pyysi, että vanhus ottaisi kädentyngän koiransa suusta ja antaisi sen hänelle, ettei koira kaluaisi kättä ennen poliisien tuloa. Ja näin tapahtui. Kauppias laittoi kertakäyttökäsineet käsiinsä, sijoitti kädentyngän pussiin ja laittoi pussin kylmiöön. Hän antoi koiralle vettä kuppiin ja valutti Simo Koskelalle tuoretta kahvia ihan vaan rauhoittaakseen tätä. Viimein oli aika soittaa poliisi.

2

Espoon Leppävaarassa tapahtuu jälleen. Kauppias Kärkkäisen arkinen työaamu alkaa kuin mikä tahansa aamu: tuttu vanhus vanhan koiransa kanssa saapuu varhaisille aamuostoksille. Päivä saa odottamattoman kääntein, kun kauppias havaitsee koiran kantavan suussa veristä ihmiskättä. Mikä merkillisintä, irtokädessä on kuusi sormea. Komisario Otto Kettunen määrätään tutkinnanjohtajaksi. Hän perehtyy huolellisesti aiemmin Espoon poliisia työllistäneisiin murhasarjoihin. Kettusen käyrävirtaisen piipun koppa ei juuri ehdi jäähtyä, ja monet nisukahvit on keitettävä pohdittaessa tätä hankalaa juttua. Piipun lisäksi syttyy lämpimiä tunteita viehättävän työparin, poliisipäällikkö Lala Anneli Salokanteleen seurassa. Tapauksen tutkijoilla on niukasti johtolankoja, mutta vahva epäily. Olisiko monessa sukupolvessa raakoja rikoksia tehnyttä Kiralyn sukua vielä elossa? Eikö suvun kirous koskaan raukea?

Veren perintö on jatkoa rikosromaneille Sinisilmä (2018), Kuningatarkalastaja (2020), Varis (2025) ja Kuollut mieli (2026). Kirja on tämän sarjan päätösteos.

